

גליון היכל הקודש

וועזענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
עתיסדה ע"י כ"ק מרן מוהרא"ש ז"ע

זמנים (NYC)

הדלקת הנרות..... 5:55
מוצאי שב"ק..... 7:21
שיעורים כסדרן
נ"ד..... ישעיה ל"ה-ל"ו
בבלי..... מנחות ע"א
ירושלמי..... פאה ט'
תוספתא..... בכורות פרק ז'
רמב"ם..... תרומות י"ד

שעה 8, גליון 6 (366)

פרשת לך, י"א חשוון, שנת תשע"ט לפ"ק

מוהרא"ש דערציילט

וואס באגלייט דעם מענטש?

חז"ל זאגן (אבות פרק ו'): "אין מלוין לו לאדם לא כסף וזהב ולא אבנים טובים ומרגליות אלא תורה ומעשים בלבד" - די גאלד און זילבער, די געלט וואס א מענטש זאמלט זיך איין אויף די וועלט, דאס באגלייט אים נישט אויף יענע וועלט, נאר די תורה און גוטע מעשים וואס ער האט אריינגעכאפט אויף די וועלט.
עס איז געקומען אמאל א איד צו מוהרא"ש אין ישיבה און ער האט געבעטן פון מוהרא"ש אז די בחורים פון ישיבה זאלן קומען צו א לוג' צו באגלייטן א נפטר. מוהרא"ש האט יענעם געפרעגט אויב עס האנדעלט זיך פון א ספעציעלע לוג' פון א מת מצוה אז עס איז נישטא ווער עס זאל באגלייטן, אדער ער וויל פשוט אז עס זאל זיין מער מענטשן ביי די לוג'.
יענער האט געענטפערט אז עס איז יא דא גענוג מענטשן, נאר ער קען באשטיין אז די בחורים זאלן אויך אהינקומען. מוהרא"ש האט אים געזאגט אז אויב אזוי זאל ער נישט מבטל תורה זיין פון די בחורים. חז"ל זאגן (שבת ק"ט): אז מען שטערט נישט די תינוקות של בית רבן פון לערנען, אפילו ווען עס האנדלט זיך פון בויען דעם בית המקדש, און דערפער איז דאך זיכער אין דעם פאל אז מען טאר זיי נישט שטערן פון לערנען אז זיי זאלן גיין צו די לוג'.

און דאן איז מוהרא"ש אריין אין א שמועס איבער דעם ענין אז דער עיקר פבול פון א נפטר איז ווען ער האט די מלאכים וואס באגלייטן אים. ווען א מענטש האט געהאט שכל און ער <<<<<<

פרשת השבוע

וַיֹּאמֶר ה' לְאַבְרָם לֵךְ לְךָ מֵאַרְצְךָ וּמִמּוֹלַדְתְּךָ וּמִבֵּית אָבִיךָ אֶל הָאֶרֶץ אֲשֶׁר אָרָאךְ, מוהרא"ש איז מסביר דעם פסוק לויט ווי דער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן ח"ב, הקדמה) אויפן פסוק (יחזקאל לז) אַחַד הַיְהוָה אֲבָרְהָם - אַבְרָהָם אִיז גַעווען אַיַנער אַלײן, זאגט דער רבי אז אַבְרָהָם אָבִינוּ האָט גַעדיַנט דעם אַיַבערשטער מיט דעם אז ער האָט גַעוואָקסט אז ער איז אַיַנער אַלײנס אויף דער וועלט, און ער האָט זיך נישט צוזאָן גַעמאַכט פון מענטשן וואָס האָבן אים גַעשטערט, פון זיין מאַמע תַּרְחָ, און פון אַנדערע מענטשן וואָס האָבן אים גַעשטערט, נאַר ער האָט זיך פאַרן גַעשטעלט אַזוי ווי ער איז די אַיַנציגסטער מענטש אויף דער וועלט.
זאגט דער רבי, אז אזוי דארף מוהרן יעדער איד וואס וויל דינען דעם אייבערשטן, אז ער זאל נישט קוקן אויף קיינעם וואס שטערט אים, ווי למשל זיין מאמע, שווער, ווייב, קינדער, אדער אַנדערע מענטשן, נאר ער זאל זיך פאַרשטעלן ווי ער איז אַלײנס אויף דער וועלט.

דאס איז פשוט אין פסוק, דער אייבערשטער זאגט פאר אברהם לך לך - גיי צו דיר, זאלסט מראכמן נאר פון דיר, און קוק נישט אויף קיינעם וואס וויל דיר שטערן פון דינען דעם אייבערשטן, סיי מארצך - פון מענטשן פון דיין סביבה, סיי וממולדתך - פון דינע קרובים און משפחה, סיי ומבית אביך, זאלסט נאר אנטלויפן אל הארץ אשר ארצך - ארץ גייט ארויף אויף אמונה, אנטלויף נאר צום אייבערשטן, מראכמ נאר ווי אזוי דו קענסט דינען דעם אייבערשטן.

(זאת התורה לך ב')

וְאֲנָשֵׁי סְדוֹם רָעִים וְחָמְסִים לֹה' מָאָד - מוהרא"ש איז מסביר דעם פסוק לויט ווי דער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן ח"ב ז') דער עיקר פון א מענטש איז דער דעת, דאס מיינט צו וויסן פונעם אייבערשטן, ווי עס שטייט אין פסוק (דברים ו) אַתָּה הָרִאשׁוֹן לְדַעַת בִּי ה' הוּא הָאֱלֹקִים, און א מענטש וואס מראכמ נישט פונעם אייבערשטן איז בכלל נישט קיין מענטש נאר א ח' וואס זעהט אים ווי א מענטש, און מען דארף זיך פון אזא מענטש זייער הימן, ווייל ער קען שטעדיגן.

און דאס זעהט מען בחוש, אז עס איז דא מענטשן וואס טוען רשעות לשם רשעות, אן קיין שום מעם, און די גרעסטע צרה איז, אז זיי זאגן אז זיי טוען עס לשם שמים, נאר פארן אייבערשטן וועגן, אזוי ווי דער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן ח"א, א) אז דער יצר הרע מאכט גבורות פאר מצות, ער רעדט צו א מענטש צו מוהרן אן גבירה, און ער רעדט אים נאך איין אז עס איז א מצוה.

דאס איז פשוט אין פסוק: וְאֲנָשֵׁי סְדוֹם רָעִים וְחָמְסִים - זיי זענען געווען גרוסע רשעים, אבער ל'ה' מָאָד - נאר פארן אייבערשטן וועגן, נאר לשם שמים, און פון זיי דארף מען זיך די מערסטע הימן.

(זאת התורה לך ח')

א גוט ווארט

מען האט אמאל געשמועסט מיטן רביין פון מענטשן וואס האבן עולם הזה, האט דער רבי געזאגט (ליקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן קיט): אפֿשר איז דא אויבן אין הימל א וועלט וואס הייסט 'עולם הזה', ווייל דא איז נישט דא קיין עולם הזה, נאר דא איז דער גיהנום אליינס, ווייל יעדער איינער איז פול מיט יסורים; נאר איין עצה איז דא, אנטלויפן צום אייבערשטן.

(עצתו אמונה, פי נח תשע"ט)

שאלות ותשובות ברסלב

בין איך שוין גרייט נאכאמאל חתונה צו האבן?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א, קודם כל א יישר כח פאר די טייערע שיעורים וואס האט אין זיך א געוואלדיגע חן, אפילו ווען איך הער פון איך איבער די זעלבע זאך נאכאמאל און נאכאמאל, איז עס געשמאק צו הערן, ווי אויף די נייגונג פון אמונה קען מען פילן אן העכערקייט און אן התעוררות. אויך וויל איך זיך באדאנקען אויף דעם וואס איך האב אייך געבעטן מתפלל צו זיין פאר מיר, און איך האב ב"ה געזען אסאך גרויסע שינויים לטובה.

מיין שאלה איז יעצט אזוי, איך האב זיך געזיגט און איך וויל זוכן א צווייטע שידוך און מקיים זיין מצות פריה ורביה, איך שפיר אבער אז איך האב נישט כוחות דערצו נאכאמאל זיך אונטערצונעמען א כתובה, ויבטרא און איך דארף נאך אויף אויסהאלטן מיין גענועניגע משפחה, וואס דאס קאסט מיר נאך טייערער ווי ווען מיר זענען געווען צוזאמען.

זאל איך שוין זוכן א פרישע שידוך, כאטש וואס איך בין זייער ענג אין געלט, און איך שפיר נישט אז איך בין שוין גרייט נאכאמאל צו געבן ליבשאפט פאר א פרוי?

איך האף דער ראש ישיבה שליט"א וועט מיר געבן אן עצה וואס צו טון, אויסער די עצות פון תורה און תפלה וואס דאס טו איך שוין, און אויב דער ראש ישיבה שליט"א קען ווייטער מתפלל זיין פאר מיר.

א גרויסן יישר כח, עקיבא

תשובה:

בעזרת ה' יתברך

יום ג' פרשת לך לך, ז' מרחשון, שנת תשע"ט לפקד קטן לכבוד עקיבא נרו יאיר.

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

איך בעט דיר זייער טייערער ברודער: ווארף אונזע דינע חכמות המדומות, ווי קלוג מיר זאלן נאר זיין זענען מיר נישט קלוגער פון די הייליגע תורה; די תורה זאגט (בראשית ב, יח): "לא טוב היות האדם לבדו", עס איז נישט גוט אז א מענטש זאל זיין אליין.

קוק וואס דער הייליגער רבי האט געזאגט ווען ער האט פארלוירן זיין ווייב - ערב שבעות תקס"ז. די חקרה קידושה האבן זייער שנעל געמאכט די תורה און מען האט באוויזן איר צו מקבר זיין נאך פארן זמן אזוי אז דער רבי האט נאך געקענט האלטן אכלות פאר יום טוב, האט דער רבי דעמאלט געזאגט (פועל הצדיק, סימן תרפ"ו, סוף קטן מ): "ווען איך זאל מיר נישט שעמען, וואלט איך געהייסן מען זאל מיר שוין אנטראגן א שידוך וויבאלד די תורה זאגט (בראשית ב, יח): "לא טוב היות האדם לבדו", עס איז נישט גוט פארן מענטש צו זיין אן א ווייב, דערביי וויל איך נישט אז תורה זאל מיר אגרויפן אז איך בין א לא טוב".

אדאס זאלסטו נאכאמאל חתונה האבן; דאס אז דו האסט נישט קיין כוחות און דו שפירסט אז דו קענסט נישט געבן קיין ליבשאפט פאר א פרוי, דאס איז ווייל דו ביסט א פלג גוף, און חכמינו זכרונם לברכה זאגן (קמ"ב): "כל אדם שאין לו אשה שרוי בלא שמחה, בלא ברכה, בלא טובה", אז מען האט נישט חתונה האט מען נישט די אלע גוטע זאכן; ווען דו וועסט טרעפן דיין שידוך וועסטו גלייך באקומען פרישע כוחות און דו וועסט ווערן פרייליך.

די וויילע נישט אונטער שרייבן א כתובה ווייל דו האסט נישט קיין געלט? אן א ווייב איז נישט דא קיין ברכה אין די געלט און וויפיל געלט דו זאלסט נאר פארדינען וועט נישט זיין אין דעם קיין ברכה, ווייל דער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר, חלק א, סימן טו): "עיקר העשירות באה בוכות האשה", דער עיקר עשירות קומט בוכות די ווייב; דערפאר אז דו וועסט חתונה האבן און דו וועסט מקבד זיין דיין ווייב וועסטו זוכה זיין צו האבן פרנסה ברינות, דו וועסט קענען אויסהאלטן דיין גאנצע משפחה.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן העלחה אין אלע דינע וועגן. (גענומען פון ספר עצתו אמונה, פ' לך תשע"ט)

BreslevCenter.com/answrs

האט אנגעפולט זיינע טעג און יארן מיט גוטע זאכן, ער האט פרויברט אריינצוכאפן ווי מער תורה און מצות, וואס פון דעם ווערן באשאפן פילע הייליגע מלאכים. דאן וועלן די הונדערטער און טויזנטער מלאכים אים באגלייטן ווען ער קומט ארויף אויף יענע וועלט.

און ספעציעל ווען א איד האט זיך צוגעוואוינט צו רעדן אסאך צום אייבערשטן. זאגט דער תנא דבי אליהו (פרק י"ב) "לפי שכל המרבה שיחות ותפלות, הם מלוין אותו עד שעה שהוא נכנס לבית עולמו" - ווען א מענטש רעדט אסאך צום אייבערשטן, וועט דאס אים באגלייטן ביז ער וועט אנקומען אין גן עדן.

מיר קענען זיך גארנישט פארשטעלן די גרויסקייט פון א איד וואס רעדט צום אייבערשטן. יעדעס ווארט וואס מען רעדט צום אייבערשטן, ווערט פון דעם באשאפן א מלאך וואס וועט אים באגלייטן אויף יענע וועלט און ער וועט אים אפהיטן די גאנצע וועג אז עס זאל אים נישט פאסירן קיין שום שלעכטס.

די לוח' פון מענטשן דא אויף דער וועלט איז נישט אזוי אינטערעסאנט, נישט דאס איז דער עיקר. פארקערט, דער רבי האט אמאל געזאגט אז אפילו א נפטר האלט זיך גרויס מיט א גרויסע לוח'. נישט פון דעם דארף מען מאכן אן עסק. מען דארף נאר זען זיך גוט אנצוגרייטן דעם גאנצן לעבן. מען דארף שטענדיג יעדענעקען אז עס וועט אמאל קומען א טאג וואס מען וועט דארפן פארלאזן די וועלט, און דאן וועט נאר זיין חשוב די מצות ומעשים טובים וואס מען האט אריינגעכאפט, און נאר זיי וועלן אים באגלייטן און העלפן אויף די גאנצע וועג.

מהרה"ש האט דערציילט אז אין די שטאט טעפליק האט געוואוינט א ברסלבער איד, מען האט אים גערופן ר' הערשקא, ער האט געוואוינט זיין גאנץ לעבן אין עפעס א צובראכן הייזקעלע, קיינער האט זיך נישט אומגעקוקט אויף אים, און מען האט אים געהאלטן פאר זייער א פשוט'ער מענטש.

איינמאל האט רבי אהרן קיבליטשער ז"ל גערופן זיין איידעם רבי לוי יצחק ז"ל אינמיטן די נאכט ביי חצות, און ער האט געזאגט אז ער זאל גיין צום עק שטאט דארט ווי רבי הערשקא וואוינט און ער זאל קוקן זיין עבודה וואס ער טוט יעצט ביי חצות.

אנקומענדיג אהין האט רבי לוי יצחק אריינגעקוקט און געזען ווי רבי הערשקא זיצט איבערגעבויגן אויף עפעס א ספר און ער לערנט מיט א געוואלדיגע ווארימקייט און געשמאק. רבי לוי יצחק האט געזאגט אז דער רושם וואס ער האט דעמאלט באקומען איז געבליבן ביי אים זיין גאנץ לעבן. ער האט געזען א איד וואס איז א פשוט'ער מענטש, ער וועט נישט באקומען קיין כבוד פאר זיין לערנען. ער זיצט אבער און לערנט די הייליגע תורה מיט אזא חשק און געשמאק.

ווען רבי הערשקא איז נפטר געווארן איז קיינער נישט געקומען צו זיין לוח'. ביי די לוח' האבן זיך באטייליגט נאר דריי מענטשן. רבי אהרן קיבליטשער מיט זיין איידעם רבי לוי יצחק און נאך א איד.

רבי לוי יצחק האט זיך געוואונדערט פארוואס קיינער איז נישט געקומען צו די לוח', ער האט דאך יא געוואוסט אז דער איד איז בכלל נישט געווען אזא פשוט'ער איד. האט אים זיין שווער בארואיגט און געזאגט אז עס מאכט נישט צופיל אויס וויפיל מענטשן עס זענען דא יעצט אונטן ביי די לוח'. ווען דער רבי הערשקא קומט אבער ארויף אויבן אויף יענע וועלט, וועט ער האבן גענוג און נאך באגלייטערס. די צענדליגע טויזנטער מלאכים וועלכע זענען באשאפן געווארן פון די פילע מצות וואס ער האט אריינגעכאפט, און בעיקר פון די ליכטיגע נעכט וואס ער איז געזיגן און געלערנט און גערעדט צום אייבערשטן. די לוח' דארט אויבן, דאס איז דער עיקר וואס איז אינטערעסאנט.

ווען עס קומט אויס פאר א מענטש צו גיין צו א לוח', איז דאן די צייט וואס ער דארף זיך איבערקלערן און געדענקען דעם פלאץ וואו יעדער מענטש קומט צום סוף אן. און דאס זאל אים שטארקן אנצופולן זיינע טעג און יארן מיט גוטע זאכן, אז ער זאל האבן מיט וואס ארויפצוקומען אויף יענע וועלט. ווען מען פירט אן ארון פון א נפטר וואס האט אויסגענוצט די צייט אין זיין לעבן, דאן איז דאס נישט א פשוט'ער ארון, נאר דאס איז אן ארון הקודש, א הייליגער ארון וואס איז אנגעפולט מיט פילע הייליגע

ווען א מענטש האט שכל ווארט ער נישט ביז דעמאלט, נאר ער לערנט אליינס משניות, צו מאכן אן עלוי פאר זיין אייגענע נשמה, און אזוי דארף ער נישט צוקומען צו יענעם טובות.

די לעבנסגעשיכטע פון הייליגן רבי'ן (ט)

אין קורצן פון פריער: דער הייליגער רבי האט נאך אלס יונג קינד אסאך געהאָרעוועט און געדינט דעם אייבערשטן מיט גרויס מסירת נפש, און דעם וואס איינער זאל אפילו וויסן דערפון.

נא

דער הייליגער רבי פלעגט אין זיינע קינדערישע יארן אסאך לויפן צום קבר פון זיין ויידן דער הייליגער בעל שם טוב זי"ע, און דארט פלעגט ער בעטן און מתפלל זיין אז ער זאל זוכה זיין צו זיין און ערליכער איד, ער פלעגט בעטן זיין זיידע ער זאל אים העלפן ווערן אן אמת'ער ערליכער איד.

געווענליך פלעגט ער אהינגיין אינמיטן די נאכט, אפילו אינמיטן די ווינטער, אין די פראסטטיגע נעכט, פלעגט ער אויך אהינגיין, און אויפ'ן וועג צוריק פלעגט ער גיין אין מקוה. דארט איז געווען צוויי מקוואות, איינס פון איבערווייניג און איינס פון אינדוריסן, און דער רבי האט אויסגעקליבן צו גיין דאס איין די דרויסנדיגע וואס איז געווען גאר קאלט, כאטש וואס ער איז שוין סיי ווי געווען דורכגעפרוירן פון זיין ביים ציין פון בעל שם טוב זי"ע, סיי פון די לאנגע וועג וואס ער האט געדארפט גיין פון זיין הויז וואס איז געווען ווייט פון ציין, און נאכדעם די לאנגע צייט וואס ער איז געווען ביים ציין אין די קעלט, און דערנאך די וועג צוריק צום מקוה, פון דעסט וועגן איז ער דאך געגאנגען אין די מקוה פון אינדוריסן וואס איז געווען גאר קאלט, ווייל ער האט זיך געוואלט מסגף זיין.

דער רבי אליין האט דערציילט אז דאס פלעגט ער טון נאך זייענדיג אלט בלויז זעקס יאר.

נב

דער רבי פלעגט זייער אסאך וויינען צום אייבערשטן אין זיינע יונגע יארן, זען טאג האט ער געוויינט און געוויינט גאר אסאך צום אייבערשטן, זענע זאך צו וואס ער האט געוואלט זוכה זיין צוצוקומען אין עבודת ה', פלעגט ער אויך דעם וויינען זייער אסאך.

דער רבי האט דערציילט אז ער האט זיך זייער געמוטשעט אין לערנען, ער האט אנגעהויבן לערנען משניות און ער האט גארנישט פארשטאנען, האט ער זייער אסאך געוויינט צום אייבערשטן אז ער זאל זוכה זיין צו פארשטיין, ביז דער אייבערשטער האט אים געהאלפן אז ער האט שוין געקענט לערנען משניות, און אזוי איז ער געגאנגען ווייטער צו נאך ספרים וואס ער האט אויף זיי אויך זייער געוויינט צום אייבערשטן אז ער זאל זוכה זיין לערנען און פארשטיין, ביז ווען ער האט זוכה געווען דערצו.

דערנאך איז ער געגאנגען ווייטער צו די קבלה ספרים, ער האט אנגעהויבן לערנען זוהר הקדוש און כתבי האריז"ל, און ער האט ווידער נישט פארשטאנען וואס דארט שטייט, און ער האט אסאך געוויינט צום אייבערשטן ביז ווען ער האט זוכה געווען אויך דאס צו פארשטיין.

דער רבי האט געזאגט אז אין אנהויב האט ער ממש נישט פארשטאנען פשוט פשוט אין סיי וואס ער האט געוואלט לערנען, ער האט זיך אבער זייער געשטארקט און נישט אויפגעגעבן, ער האט ווייטער געלערנט זייער אסאך און ער האט אסאך געוויינט און געבעטן דעם אייבערשטן, און ער האט זיך געפלאגט ווייטער אויפ'ן לערנען, ביז ווען ער האט זוכה געווען צו לערנען און פארשטיין די הייליגע תורה.

נג

דער רבי האט דערציילט אז ווען ער איז געווען א קינד פון זעקס יאר אלט, האט ער זייער שטארק געוואלט זיין א צדיק, ער האט געוואלט מקבל זיין דעם שבת מיט גרויס קדושה און דערהויבנקייט. ער איז געגאנגען אין מקוה מיט זריזות גלייך נאך חצות, פון מקוה איז ער גלייך אהיים געלאפן זיך אנטון שבת'דיג, און פון דארט איז ער גלייך געלאפן אין שול, ער האט זיך געדרייט אין שול ארויף און אראפ און ער האט געוואלט שפירן די קדושה פון שבת, די קדושה פון די נשמה התיקה, און ער האט זייער געוואלט זען עפעס העכערס, ער האט אבער גארנישט געשפירט און געזען.

דערנאך האבן מענטשן אנגעהויבן קומען אין שול, עפעס א השוכער איד איז אנגעקומען און זיך געשטעלט ביי זיין שטענדער און אנגעהויבן זאגן שיר השירים, איז דער רבי געגאנגען און זיך אריינגעשטעלט דעם קאפ אנטער'ן שטענדער, אזוי ווי ער איז געווען א קליין קינד האט מען נישט מקפיד געווען אז ער איז דארט, און אזוי איז ער געליבן דארט און ער האט אנגעהויבן וויינען צום אייבערשטן, ער האט געוויינט און געוויינט פאר עטליכע שעה ביז ביינאכט, אזוי סאך האט ער געוויינט אז זיינע אויגן זענען געווארן אויפגעשוואלן פון אזויפיל וויינען.

דערנאך האט ער געעפנט די אויגן, און דאן האט זיך אים געדאכט אז ער זעט א ספעציעלע אור, ווייל ער האט געהאט צוגעמאכט די אויגן פאר אזא לאנגע צייט <<<<<<

>>>>> ספרים וואס ער האט זוכה געווען צו לערנען זיין גאנץ לעבן.

דער צדיק רבי צבי אלימלך מבלאזשוב זי"ע, דער "צבי לצדיק", פלעגט אסאך זאגן משניות. איינמאל איז אריינגעקומען צו אים אן עלטערער חסיד, יענער איז נאך געווען ביי זיין טאטע'ן, דער הייליגער רבי דוד'ל דינוב'ער זי"ע דער זון פונעם הייליגן "בני יששכר" זי"ע, און דער חסיד האט געזען ווי דער צדיק זיצט און זאגט משניות.

פאר דעם חסיד איז דאס נישט געפאלן, און ער האט זיך אנגערופן מיט א שטיקל גרינגשעצונג: "איר זענט אויך שטענדיג פארנומען מיט משניות?" ווען דער צדיק האט געהערט די ווערטער האט ער אנגעהויבן קלאפן מיט די פינגער און געזאגט: "אוי אוי, באלד קומט שוין דער מיט די טויזנט אויגן..."

דער חסיד האט נישט פארשטאנען וואס ער מיינט צו זאגן, האט אים דער צדיק אנגעהויבן מסביר זיין און אראפלייגן די שרעקליכע פחד און שרעק וואס עס כאפט א מענטש אין זיין לעצטער טאג ווען עס קומט צו אים דער מלאך המות מיט די טויזנט אויגן. אזא שרעקליכער פחד אז די נשמה פליט אים ארויס פון דעם אליין. און ער האט אויסגעפירט:

"אבער דורך משניות קען מען געראטעוועט ווערן פון אים! נו, זאל איך נישט לערנען און זאגן אסאך משניות?!"

מענטשן ווייסן אז מען קען לערנען משניות לעילוי נשמת א נפטר, ווען א איד גייט ארוק פון די וועלט, נעמט זיך יעדער אונטער א מסכתא משניות וואס מען וועט לערנען לעילוי נשמתו. מענטשן ווייסן אבער נישט אז מען קען אויך לערנען משניות פאר די אייגענע נשמה. "משנה" איז די אותיות "נשמה", און אויב קען דאס העלפן און דערהייבן א צווייטנס נשמה, קען עס זיכער אויפהויבן און הייליגן די אייגענע נשמה. פארוואס זאל א מענטש ווארטן ביז ער וועט אוועקגיין פון דער וועלט און ער וועט דארפן האבן גרויס רחמים אז איינער זאל טאקע לערנען משניות פאר אים? ווען א מענטש האט שכל ווארט ער נישט ביז דעמאלט, נאר ער לערנט אליינס משניות צו מאכן אן עלוי פאר זיין אייגענע נשמה, און אזוי דארף ער נישט צוקומען צו יענעם טובות.

וואויל איז דעם וואס לאזט זיך נישט נארן, נאר ער כאפט אריין ווי מער תורה, ווי מער מצות און גוטע זאכן אויף די וועלט, ווייל נאר דאס וועט אים באגלייטן אויף שטענדיג סיי אויף די וועלט און סיי אויף יענע וועלט.

(שיחות מוהרא"ש חלק ד' ערך לוי' וחלק ט"ז ערך מת מצוה)

המשך פון דף ד

קינדער, שידוכים, שלום בית, און נאך פילע זאכן, און זיי האבן זיך אריבערגעכאפט קיין יבנאל און זיך אויסגעבעטן דארטן, און גלייך דערנאך האבן זיי געזען א גרויסע ישועה.

מוהרא"ש שרייבט אין די צוואה (סימן ה'): אויך וועט מען מיטן אייבערשטנס הילף קענען פועל'ן ביי מיין קבר אלע ערליי ישועות. ווען מען וועט קומען מתפלל זיין ביי מיין קבר, וועל איך זיין א מליץ יושר און איך וועל נישט ווען ביז איך וועל יונג צו ברענגען די ישועה פאר דעם וואס איז געקומען אויף מיין קבר", און דאס זעט מען ממש בחוש טאג טעגליך ווי מענטשן פועל'ן אלע סארט ישועות און רפואות ביים הייליגן ציון. גדולים צדיקים במיתות יותר מבחיהה!***

"קול הלשון" שטעלט צו א דירעקטע לויין צו ראש ישיבה'ס שיעורים

מטעם קול הלשון פון ארץ ישראל איז געמאלדן געווארן א בשורה טובה, אז צוליב די פילע פארלאנגען וואס רופן אריין צו הערן דעם ראש ישיבה'ס שיעורים, האבן זיי צוגעשטעלט א דירעקטע לויין, ווי מוועט קענען אנוקומען תיכף צום ראש ישיבה'ס שיעורים אויף קול הלשון. דער נייער נומער אין ארץ ישראל איז 073-2951514. שמעו ותחי נפשכם!

און ער האט געוויינט אזויפיל, און דעמאלט איז שוין געווען נאכט און מ'האט שוין געהאט אנגעצייגן די ליכט, האט זיך אים געדאכט אז ער זעט עפעס א ספעציעלע ליכטיגקייט, און מיט דעם האט ער זיך אפיקט פארוארגט.

נד

דאס וויינען האט דער רבי אנגעהאלטן פאר זיין גאנץ הייליג לעבן, ער פלעגט אסאך וויינען צום אייבערשטן.

דער רבי האט געזאגט אז דאס קומט ווייל זיין משפחה שטאמט פון מלכות בית דוד, און דעריבער האבן זיי געווענליך א צעבראכן הארץ. זיי וויינען אסאך, און האבן נישט געווענליך א שמיכל אויפן פנים. ווייל דוד המלך עליו השלום האט דאך געמאכט דעם ספר תהלים, וואס איז מערסטנס הארציגע ווערטער פון א צעבראכן הארץ, פול מיט געשרייען און געוויינען צום אייבערשטן, דעריבער האבן זיינע אייניקלעך אויך געווענליך א צעבראכן הארץ.

אויך דעם רבינ'ס פעטער, דער הייליגער רבי ר' ברוך פון מעזעביזש זי"ע, האט מען געווענליך געזען מער מיט א צעבראכענדיגקייט, נישט מיט א פרייליכע פנים.

נה

איין מאל איז דער רבי געווען אין זיין צימער און געוויינט זייער שטארק צום אייבערשטן, ער האט אזויפיל געוויינט ביז ווען די טרערן האבן אנגעהויבן ריניען אויף דער ערד, די גאנצע ערד איז געווארן נאס פון זיינע טרערן, ביז ווען זיינע שיד זענען געווארן צוגעקלעבט צו דער ערד פון די נאסטייט פון די טרערן.

נו

אויך איז געווען אמאל אין די שפעטערדיגע יארן, ווען דער רבי איז שוין געווען פארוואקסט אויף דער וועלט, איז געווען אמאל אין יום סוכות ווען דער רבי איז ארוםגעגאנגען מיט די ר' מינים ארום די בימה צו זאגן הושענות, האבן די מענטשן נאכדעם געזען אז די גאנצע וועג וואס דער רבי איז ארוםגעגאנגען איז נאס פון טרערן וואס דער רבי האט פארזאגטן ביים ארוםגיין די בימה.

נד

אייןמאל האט דער הייליגער רבי געגעבן זיין אלטע טלית פאר א מתנה פאר איינעם פון זיינע מענטשן, און ער האט יענעם אנגעזאגט, "זאלסט זייער אקטונג געבן מכבד צו זיין דעם טלית, ווייל אזויפיל פּעדימער וויפיל ס'איז דא אין דעם טלית, אזויפיל טרערן האב איך פארזאגטן צום אייבערשטן ביז איך האב געוואקסט וואס דאס מיינט א טלית".

נה

דער רבי האט קלאר געזאגט אז אלע גרויסע מדרגות צו וואס ער האט זוכה געווען, איז אלעס געווען נאר ווייל ער האט זייער אסאך גערעדט צום אייבערשטן, געשמעקט מיט'ן אייבערשטן, און זיך אויסגעוויינט צום אייבערשטן.

דער הייליגער רבי האט געזאגט אז סיי וועלכער מענטש וואס וועט אים נאכטון, ער וועט גיין אויף דעם הייליגן וועג, און זיין א שטארקער עקשן אויף צו רעדן אסאך צום אייבערשטן, וועט יענער אויך זוכה זיין צוצוקומען צו אלעס וואס ער דארף צוקומען, ווייל אלעס ווענדט זיך נאר אין וויפיל מ'הארעוועט צו רעדן אסאך צום אייבערשטן, צו מאכן אסאך תפלה און התבודדות, און צו וויינען און זיך פּעטן ביים אייבערשטן.

פארזעצונג קומענדיגע וואך א"ה

נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק

שיינע סיום אויף ירושלמי מסכת ברכות

דעם פאראנגענעם דאנערשטאג האבן אנשי שלומינו זוכה געווען צו ענדיגן מסכת ברכות פון תלמוד ירושלמי, אויפן סדר וואס מילערנט יעדן טאג א דף. מאזי זיך צוזאמגעקומען אין ישיבה פאר א שיינעם סיום לכבוד די גרויסע שמחה. שוין אסאך יארן וואס ס'איז איינגעפירט ביי אנשי שלומינו צו לערנען יעדן טאג א דף גמרא פון תלמוד בבלי, א דף פון תלמוד ירושלמי, און א פרק אין תוספתא, אזוי ווי עס איז געדרוקט אין די לוח ברסלב. און מיט דעם האט מען א גאנצע "בית", ביבלי ירושלמי תוספתא.

מען זעט אז בגשמיות זוכט יעדער צו האבן א שיינע געשמאקע גרויסע הויז פאר זיך און פאר די משפחה מיט ישוב הדעת, און אזוי זאגן זאל (סוכה נ"ז): אז א דירה נאה איז איינס פון די זאכן וואס זענען מרחיבין דעתו של אדם. און אויב אויך דארף דאך א מענטש זיכער זוכן אז ער זאל האבן א שיינע גוטע הויז אויך אויף יענע וועלט, וואס דאס בלייבט אויף אייביג, און מיט דעם וואס מען לערנט יעדן טאג ביבלי ירושלמי און תוספתא, וואס איז די ראשי תיבות "בית", און מען גייט עס איבער אין מאל און נאכמאל, מיט דעם בויפט מען זיך אויף א שיינע הערליכע געשמאקע הויז אויף יענע וועלט, וואס דאס בלייבט פארן מענטש אויף אייביג.

מען זעט ליידער מענטשן וואס עס קען זיי דורכגיין די גאנצע זיבעציג יאר און זיי האבן נישט זוכה געווען אפילו איין מאל אדורך צו גיין און ענדיגן בבלי ירושלמי און תוספתא, און זיי גייען אוועק פון די וועלט און קיין תורה, און עס איז א גרויס רחמנות אויף זייערע נשמות. ווען א מענטש האט אבער שכל, כאפט ער אריין צו לערנען יעדן טאג כאטש א דף בבלי, א דף ירושלמי און א פרק תוספתא, און מיט גרייט ער זיך אן גוטע שפען מיטצונעמען אויף יענע וועלט.

ביים יעצטיגן מחזור אין ירושלמי, וואס האט זיך אנגעהויבן דעם פאראנגענעם שבת מברכים אלול, האבן נאך פילע אנשי שלומינו זיך אנגעשלאסן אין דעם לימוד, און יעצט האט מען מיט גרויס שמחה זוכה געווען מסיים צו זיין מסכת ברכות, און מ'האט אנגעהויבן מיט א פרישקייט מסכת פאה.

ביים סיום האט דער ראש ישיבה שליט"א ארוםגערעדט איבער דעם וואס דער הייליגער רבי אז א איד זאל דורכגיין די גאנצע תורה, ער זאל זיך קענען אויפטון אויף יענע וועלט אז ער איז געווען אין אלע חלקים פון די תורה, אזוי ווי מ'זעט מענטשן וועלכע טוען זיך אויף אז זיי זענען שוין געווען אין אסאך לענדער און שטעט איבער די וועלט.

ווי אויך האט דער ראש ישיבה שליט"א שטארק ארויסגעברענגט די גרויסקייט פונעם "סדר דר' הלימוד" פון הייליגן רבי'ן, אז מ'קען לערנען תורה אפילו מ'פארשטייט נישט וואס מ'זאגט און מ'געדענקט נישט וואס מ'לערנט, ווייל נאר אויך קען א מענטש מצליח זיין צו לערנען זיינע שיעורים יעדן איינציגסטן טאג פון יאר, ביי יעדן מענטש מאכט זיך צייטן און מצבים וואס ער קען נישט לערנען געהעריג, און אויב נעמט מען דעם "סדר דר' הלימוד" פון הייליגן רבי'ן איז מען זוכה אז ס'גייט נישט דורך א טאג אן לימוד התורה.

דער ראש ישיבה שליט"א געבט יעדן אינדערפרי א שיעור אין בבלי און ירושלמי, מ'קען הערן די שיעורים יעדן טאג אויפן "קול ברסלב" טעלעפאן לין [זעט די נומערן אונטן אין א עבידנא יומא טבא לרבנן!]

שיינע חתונה פון א תלמיד הישיבה

דעם פאראנגענעם מיטוואך איז פארגעקומען די חתונה פון א תלמיד הישיבה, החתן מו"ה משולם פינטער ב"ר מרדכי הי"ו, ע"ג בת מו"ה יצחק קאפלאן הי"ו, אב"י בעיר בית שמש.

די חתונה איז פארגעקומען אין ארץ ישראל אין בית שמש, און עטליכע בחורים פון ישיבה זענען געפארן קיין ארץ ישראל זיך מיטצופרייען ביי די חתונה. ס'איז געווען א פרייליכע חתונה.

שמח תשמח רעים האהובים!

פילע ישועות ביים ציון הקדוש אין יבנאל

אין די לעצטערע צייטן הערט מען פון פילע גרויסע ישועות וואס זענען געפועלט געווארן ביים ציון הקדוש פון מוהרא"ש אין יבנאל, פילע אידן דערציילן איבער גרויסע פראבלעמען מיט וואס זיי האבן זיך געמוטשעט, אין געזונט, פרנסה, לעגאלע זאכן, נחת פון המשך בדף ג

חיזוק צום טיר

איר קענט באקומען אלע ספרי ברסלב, קונטרסים, דרשות, ניגונים, סידורים, USB, SD, און נאך; דעליווערט צו אייער טיר; רופט אריין מיט אייער פארלאנג צו **347-509-4908** מיר וועלן פרויבירן בעז'ה עס צו שיקן צו אייך אהיים

סימן טוב ומזל טוב

מיר וואונטשן א הארציגע מזל טוב פאר מו"ה משולם פינטער הי"ו צו זיין שמחת החתונה למזל טוב עב"ג דער אייבערשטער זאל העלפן עס זאל זיין א קשר של קימא און א בנין עדי עד, געזונט פרנסה און נחת מיט דורות ישרים ומבורכים

סימן טוב ומזל טוב

מיר וואונטשן א הארציגע מזל טוב פאר מו"ה עזרא בוים הי"ו צו די אפשערן פון זיין זון אליעזר שלמה למו"ט דער אייבערשטער זאל העלפן אז ער זאל זען אסאך אידיש נחת פון דעם קינד און פון אלע זיינע קינדער געזונטערהייט, דורות ישרים ומבורכים

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; און נאך < 212-444-9191 / 0797040066 / 845-414-8426 / 03303502361
 קוואל פון חיזוק (פרויען) - שיעורים; מעשיות פון תפלה; רעסעפיס; און נאך 03303502363 / 0797040069 / ענגלאנד 03303502361
 צו באקומען דעם גליין אויף אימעיל breslevcenter@gmail.com
 חיזוק יומי אימעיל chizikyomi@gmail.com טעלעפאן מעסידזשינג **347-630-2876**
 געליין נתנדב לזכות יחזקאל בן רחל פיגא, וזו הענדיל בת שיינדל, ובנם נחמן נתן < BreslevCenter.com >